

Q. D. O. M. B. V.

DE

NYMPHOMANIA

HISTORIAM MEDICAM

GRATIOSISSIMÆ FACULTATIS ASCLEPIADEÆ

ALTDORFFINÆ

DECRETO ATQVE CONSENSV

PRO LICENTIA

SVM MOS IN MEDICINA HONORES

PRIVILEGIAQVE DOCTORALIA

CAPESSENDI,

IN

DISPUTATIONE INAUGVRALI

PVBLICE DEFENDET

AD D. XII. SEPTEMBR. A. R. S. M DC LXXXIV.

MICH. FRIED. Lochner/

NORICO-FÜRTHENSIS.

ALTDORFFI,

TYPIS HENRICI MEYERI, VNIU. TYPOGR.

ALFONSO CASTELLANO

ALFONSO CASTELLANO
CALLE DE LA PAZ 12
MADRID

ALFONSO CASTELLANO

ALFONSO CASTELLANO

ALFONSO CASTELLANO

D E O
CASTÆ MENTI
OCULIS AURIBUSQ; CASTIS!

Non dubito fore plerosq; qui hanc materiam nimis lascivam, hocque scribendi genus nimis lascivum, castisq; Auribus indignum oculisq; putent, sed Aristophanis illud plusquam severis istis Catonibus insusurro: Amici audiatis primum, dein judicetis. Tantum enim abest, ut lascivi quid in hisce pagellis contineatur, ut potius inde palam demonstretur, quàm atro stigmate notentur illæ, quæ futili numini, (omni,

Quod peperit genetrix scorto sceleratior interdum litent. Ideoq; præsentem Historiam Medicam non Veneri inscripsi salaci, neque DEO Subigo, neque Virginensi, Prema, Deaq; Pertundæ, amicis novis nuptiis, vesanorum & insanorum olim ethnicorum Numinibus, cum scripta hisce Diis oblatamereantur:

Ut nigram citò rapta in Culinam
Cordillas madida tegant papyro
Vel Thuris piperisq; sint cuculli.

*Sed DEO inscripsi, CASTÆ MENTI, non
immemor illius: (cari:*

Castâ DEUS mens est, castâ vult mente vo-

Et castas jussit pondus habere preces.

*Cumq; hic Casus, quem mox proponam, meis ocu-
lis sese exhibuerit, ita ut ipsam egram sæpius
spectare, curam infelici omine institutam ani-
madvertere, rariora post ejus obitum observare
licuerit, placuit inde materiam Disputationis
Inauguralis, post exantlata examina, ex Decre-
to & Jussu GRATIOSISSIMÆ FACULTATIS
MEDICÆ habenda, petere. Priusquam verò ipsi
me accingam operi, Divini Numinis auxilium
supplex imploro, nam juxta Lucan. l. 3. Bell. Civil.*

Nil agimus nisi sponte DEI.

*Interea si nihilominus nonnulli fuerint, qui le-
ctâ licet hac prefatione, collecto in rugas vultu
& caperata fronte, hanc materiam immode-
stiam ac turpitudinem redolere garriant, illis
cum Martiali respondeo:*

Quid me constricta spectatis fronte Catones,

Damnatisq; novæ simplicitatis opus.

*SCIATIS MIHI cum Plinio MATERIAM
LASCIVAM ESSE, VITAM TAMEN
PROBAM.*

CASUS.

Virgo Gallica, nobilis jamq; nubilis, vitam otiosam ducens, calida diæta utens, postquam amorem clandestinum cum ignobili quodam contraxerat, cui tamen innuere recusabant Parentes, insomniis fatigatur; jam aliquot dies incipit vociferari, locum qui nos ab altero sexu distinguit ostendere, lasciva cantare, torvum tueri, & Bacchæ bacchanti si velit quis adversarier, ex insana insaniorem reddit. Imo nisi à robustissimis vinculis & duobus imo tribus viris in lecto retinetur, totis artubus ignem concipit, nuda profilit, & si quis masculus ipsi obviam factus, in illum ferociter ruit, utque Veneri sacra faciat lasciva petit; perpetuò fermè vigilat,

*Scintillant oculi, mala mens, oratio
blanda;*

facies in totum ignescit & tumet; humor mucosus acris, viscidus, lintea ferè corrodens, per sinum Pudoris, per inordinata temporis interval-
la effluit:

-- -- *Et teter sese halitus atris*

Faucibus effundens nares contingit odore.

Pulsus præterea vehemens, Lingua exlucca, Ma-

cies in corpore toto. Medicus vocatus virginem hanc in carnificinam Gallico-Medicam inducit, ubi post iteratam trigesimam, intra sextum diem, Venæsectionem, cum sanguine simul insanam Mentem, vesanum amorem, charam vitam, caramq; simul & ferè divinam virginis pulchritudinem exhausit, cadaver verò Anatomicis subjectum manibus quàm stupenda exhibuerit, Coronis nostræ Disputationis inferet.

RESOLUTIO.

MOrbus qui ægram affligit, est intemperies acris calida, Cerebri, Uteri, ac partium generationi dicatarum, cum delirio, audaciâ & immoderato Veneris appetitu, ortus à sanguinis & spirituum animalium propter vehementiorem Amasii impressionem orgasmo, atque ferocia quasi ignea, acrimoniam irritativam conjunctam habente. Vocatur vulgo Nymphomania, item Furor uterinus, uteri deliramentum, ex anili Fabula Uterum cum Platone tanquam Animal furibundum concipiente, à Gallis vocatur le Fureur de la matrice. Belgis Moeder-Raserny. Germ. Mutter-Wahnsucht. Estque is morbus quo Virgines affectæ leguntur Milesiacæ, de quibus Plutarchus, quæ se suspenderunt, quod improbæ Veneri non offerre possent sacra; & Lugdunenses Fœminæ ex alto sese præcipitarunt in fluvios, ex nimio coëundi desiderio. Datur quoque Lacus in Bœotia Furialis, quo si quis biberit, ardore libidinis exardescit & in Furorem agitur.

Differt vero hic morbus ab aliis delirii generibus, quia Nymphomania tota in venere versatur, & nihil aliud affectæ imaginantur aut loquuntur, quàm de *εὐνοία*, corporeisque deliciis. A suffocatione uteri, quòd morbo tentatæ sint garrulæ, iracundæ & inquietæ; in suffocatione verò Uteri mulieres manent attonitæ sine motu & loquela ac cum exigua respiratione.

Pars affecta est Cerebrum, cum quo per consensum afficiuntur partes generationi vacantes. Cerebrum verò affici patet ex functionum principum læsione; Uterum, ex humore acri è sinu pudoris affluente. Afficitur quoq; totum corpus, quod ex macie aliisque phænomenis patet.

Causa procatarctica morbi est calida diæta, qua ægra usa est, i. e. Cibis multo ☉e Volatili & Sulphure scatentibus, qui tantam effervescentiam in corpore effecerunt, ut particulas quasdam crassiusculas & nonnihil viscosas pori arteriarum transmiserint, quæ alias non fuissent egressæ. Possunt enim pori arteriarum peccare, (1) cum nimis patuli sunt, ita ut crassiores quam solebant particulæ extravasentur, quæ in partibus hærendo producant obstructions, postea dolores, denique Inflammationes. (2) Cum pori contorsione aliam figuram acquirunt, ita ut partes acres à se dimittant, quæ sua acredine dolores excitant. (3) Etiam pori peccare possunt nimiâ angustia, ita ut non transmittant particulas, quas admittere debebant, hinc si sistantur particulæ illæ acres, lancinando quaqua-versum dolores insignes pariunt. Videmus jam nostro in casu poros Cerebri & Uteri peccasse, primo & secundo modo. Primo dum crassiores viscosæ in Cerebro particulæ extravasatæ fuerunt, quæ obstructionem, postea inflammationem prodixerunt, & antecedentem hujus morbi causam præbuerunt. Secundo dum pori aliam figuram

ram naſti particulas acres falinas à ſe dimiſerunt, quæ in partibus venereis aſtionibus dicatis hærendo, ſuaq; acridine vellicando, prurimum, titillationem, deniq; dolorem pepererunt.

Cauſa antecedens eſt diſpoſitio inde enata ſanguinis & ſpirituum animalium fervida, ſeu ignea ſulphureo - falina acris, quæ ad Cerebrum dehinc ad Uterum delata, atque utrinque in orgaſmum aſta, proxima ac immediata Affectus noſtri cauſa facta eſt. Hic vero ad concipiendum clarius modum, quo Cerebrum & Uterus in dicto caſu afficiatur, de Cerebro & Utero nonnulla inferenda erunt,

Cerebrum itaque concipio, tanquam contextum innumerabilium fibrillarum tenuiſſimarum, ſibi mutuo intertextarum, plus minusve rotundarum, non quidem Mathematicè, cum natura tanta *arbitraria* opera ſua non exſequatur, ſed utcunq; teretium & multis in locis figurarum irregularium. Quapropter ob figuram hanc non tam arctè ſibi incumbere poſſunt, quin aliquos ductus relinquunt intermedios, non ſecus ac inter aliquot cylindros ſibi mutuo impositos, remanere videmus per totum decurſum ſpatium aliquot triangulare. Et hæc ſpatia ferè referunt figuram talem, qualis ex contactu trium pluriusve circulorum oritur, ſed inordinatius figuratam, adeò, ut in quibusdam locis vix ullum tale intermedium ſpatium relinquatur. Iſtos autem canales exiguos ſecundum fibrarum longitudinem extenſos cujuſcunq; figuræ vocabimus *tubulos*.

Uterus contextus eſt innumerabilium vaſculorum tam Venoſorum quam arterioſorum imo Lymphaticorum quoque & nerveorum, id quod videre licet in uteri vaſculis cerâ repletis, qualem philiatrorum oculis publicè Lugd. Batav. exhibuit *Vir Curioſiſſimus* DN. NIKIUS, *Ana-*

tomicus Arausoniensis Principis, in quo minima etiam vascula quæ alias visum fugiunt, & non nisi armatis oculis cerni possunt, ad instar minimorum ramusculorum arborum, cerâ rubra, viridi, & Mercurio suo præparato subtilissimo repleta, in conspectum venêre. Textura autem illa ramosa non potuit non tam arctè sibi incumbere, ut non relinqueret spatiosa, quæ *pororum intro-foras, & foris intro nomine veniunt.*

Nunc ut in viam redeamus, cùm extra oleas hîc migraverimus, statuimus, particulas crassas, viscidas, in jam dictos Cerebri tubulos adactas, vel totaliter illos obstruxisse, vel partialiter. Totaliter, quando corpus obstruens ejusdem figuræ fuit cum obstructis poris, e. gr. si porus fuerit triangularis & particula obstruens etiam triangularis. Partialiter vero, quando corpus obstruens non fuit ejusdem figuræ cum obstructis poris, adeoq; necessario reliquiæ quædam pororum remanserunt. Ut cum pori rotundi obstruuntur à corporibus triangularibus, aliisque angulosis, qui itaque non totaliter opplentur, sed reliquiæ quædam pororum remanent per quos non nisi Materia Primi Elementi Cartesii sive æther subtilissimus (qui æther primus ille motor nostri corporis, ut & aliarum omnium rerum in macrocosmo existentium est, teste *Cartes. Tom. I. Ep. 45. 48.*) fluere potest, ob parvitatem indefinitam, (cum vacuum in rerum natura non detur) multum istius igneæ materiæ indefinenter illâc fluere cogitur, quæ materia ex sua natura celerrimo motu per hæc angustias, cum determinatione quadam magis versus hanc quam illam partem Cerebri, torrentis, imo fulminis instar ruat, prout nempe illi pori aliter atque aliter sunt dispositi, atque æquilibrium spirituum animalium in Cerebro tollunt. Nam cum spiritus in statu naturali in æquilibrio

B

positi

positi sint, minima vis superaccedens hoc æquilibrium tollere valet; quare non mirum est, quòd Materia Primi Elementi ab una parte magis quam ab alia mota, hoc æquilibrium tollat; æquilibrium jam sublato non placidè & æquis viribus ut ante per Nervos in corpus distribuuntur, sed inordinatis motibus huc atque illuc discurrentes per Cerebrum, & ejus vestigia, *Delirium* producant; quæ omnia felicissimè rimatus est, *Nobil. atq; Excellentiss. DN. D. CRAANEN, Philosophus acutissimus, Medicus Experientissimus, & dum in alma Lugduno-Batava studiis incumberem, Praceptor meus æviternum venerandus.*

Nunc ordo jubet, ut ex causis prædictis inflammatione nempe, & ignea ferocia, tum acrimoniâ sanguinis & spirituum propter calidam diætam contracta Phænomena in casu nostro proposita deducam. Et quidem lasciva est memorata Virgo, ut *locum scil. ostenderet, qui nos ab altero sexu distinguit, lasciva cantaret, nuda prosiliret, in viros obviam factos rueret, linguam micantem intra labia aliorum vesana vibraret*; non aliunde vero hæc oriebantur, quam quod per *vitam otiosam & contractum cum ignobili Juvene amorem*, sanguinis & spirituum, tum in Cerebro, tum in partibus generationi destinatis, excitatus fuerit orgasmus, hincq; nulla alia Cerebro impressa fuerint vestigia, quàm de incundo conjugio, celebrandaq; lascivis istis gestibus Venere. Nam quotiescunq; talia vestigia repræsentantur menti, oritur etiam cogitatio de eisdem objectis, spiritus enim animales dum motu feruntur immodico, neque Anima amplius in eos obtinet imperium, Phaëtonis ad instar solares equos flectere impotentis, in illa vestigia irruunt, quæ cum nihil nisi lasciva contineant, nihil nisi lasciva quoque menti repræsentant, adeo ut Mens quatenus in cogitatione consistat, minimè deliret, (æque namq;

namq; sana est in stultissimis quam in sapientissimis) sed in eò tantum vitium sit, quod non distinguat bene objecta simul sibi oblata, quæ cum in ægra nostra nulla alia sint quam lasciva, oriuntur miræ illæ compositiones & sermones huic ægræ nostræ familiares. In hoc igitur errat mens, dum putat ideas excitari in sese à causa externâ præsentî, cum excitentur reverà tantum à vestigiis Cerebro impressis. Sic etiam præter rationem moribundi dicuntur ratione destitui, eò quod nesciant cogitationes suas proferre, ad interrogata appositè respondere, unde non est quod mulierculæ tantopere clamitent, eorumq; misereantur, quasi omnem rationem perdidissent, cum tamen illis in casibus, Mens, tanquam suo ergastulo soluta, multò felicius agat & longe diviniora speculetur. Interea *otiosam vitam*, quæ prægressa est in nostra ægra, implevisse talibus vestigiis quoque Cerebrum, Ovidius Amoris ille Proto-Notarius jam olim testatus est:

*Otia si tollas perière Cupidinis arcus,
Contemptaq; jacent, & sine Luce faces.
Quam Platanus rivo gaudet, quam populus unda,
Et quam limosa canna palustris humo;
Tam Venus otia amat, finem qui quaris Amori
Cedit amor rebus, res age tutus eris.*

Accedit quod *Virgo* fuerit, nam
*Fæmineo magis est usu Venus effera sexu,
Mitior illa Viris.*

Imò *nubilis*, juxta Ovidium enim
*Prima cupidineis atas manet apta triumphis,
Non gaudet veteri sanguine mollis Amor.*

Porrò etiam natale solum ad hunc Affectum quicquam contulisse dici posset, est enim *Virgo Gallica*,
- - pronumq; genus regionibus illis
In Venerem est, flagrat vitio gentisq; suoq;

Imo quod lasciva nimis fuerit ante hunc affectum, ex gestibus facile colligere erat, præprimis ab abominando illo, *dum micantem linguam intra labia aliorum vibraverit*, qui mos Gallis Italis Hispanisq; frequentissimus, attamen periculosissimus. (Galli vocant *baïser a la Florentine*, eò quòd maxime sint consueta hæc oscula Florentinis fœminis.) Ita *Nobiliss. Ampliss. Excellentiss. atque Experientissimus* DN. JOH. MAURIC. HOFFMANNVS, *Phil. & Med. D. Chem. & Anatom. Prof. Publ. Celeberrimus, Acad. S. R. I. Nat. Curios. Collega, Præceptor, Fautorq; meus,*

Dum spiritus hos reget artus

colendissimus, mihi retulit, sibi Patavii notum fuisse Baronem Suecicum, qui ex osculis à fœminâ Lue Venereâ infectâ, labiis impressis, & salivâ per linguam communicatâ, uvulam suam amiserit. Idem quoq; Amico meo contigit, qui cùm Gallinas magis quam Gallos Lutetiæ quæsvisset, ex osculo tali Lue Venereâ correptus, miserè animulam suam exspiravit. Tales jam lascivæ impressiones in Cerebro factæ cùm spirituum ope Animæ repræsententur, lege conjunctionis Mentis cum corpore, (quæ consistit in eò solo, quod Mentis cogitationes certas sequantur certi motus in corpore, & quod certos motus in corpore, sequantur certæ perceptiones & cogitationes in Mente;) sic mox quoque in dicta ægra indecoros corporis motus introduxerunt, atque effecerunt, hinc ut vociferaretur lasciva, cantaret,

Non peccare putans quod sæpius oscula jungat.

Quemadmodum vice-versa quando partes genitales pruriunt, ab acribus sanguinis particulis, ita ut particulæ nerveæ vellicentur, & periculum incurrant ruptionis, tunc in Anima oritur idea titillationis Venereæ & influxus fit Spirituum; Jam vero cùm Spiritus inordinatis motibus hinc

illinc

illinc discurrant & justo copiosiores influant, facile patet cur ægra nostra interdum à tribus viris, & fortissimis vinculis in Lecto retineri nequiverit.

Vigilia perpetua in ægra dein notabantur, excitatæ propter Spirituum animalium motum nimium, ex imaginatione impressisq; phantasiæ vestigiis subsecutum.

Facies in totum ignescit & tumet, quia Materia Primi Elementi seu æther subtilissimus copiosius per humores & sanguinem prope partem inflammata cum transfluat, hinc omnes humores cum sanguine movet & rarefacit, unde *Tumor oritur & inflatio faciei ejusq; rubor*, unde etiam dependet *Pulsus vehemens*.

Lingua exsucca est, ob duplicem rationem, aut (1) quia dum serum & partes aqueæ sanguinis per habitum corporis, vel per alias vias magnâ copiâ extra corpus protruduntur, Lympha vix aliqua pro necessaria humectatione fluit ad os, linguam & gulam, quod alias tunc sensum ariditatis in nobis, & tunc sitim efficit, quæ sitis potu sedari potest, cum tantum proveniat à defectu humidi; aut (2) glandulæ salivales sunt obstructæ, ut nihil vel parum salivæ secretæ ad os mittatur, & hinc à dicta causa si cæteroquin fiat sitis, potu, licet immodicò, non tollitur, sed ventriculi coctio & appetitus destruitur; quare potius opera danda erit, ut gargarismatis & internis Medicamentis obstructio referetur.

Adhæc Spiritus acres magno impetu in ægra dicta dum ad arvum feminine, quippe salacitatis partem propulsi, acrimoniâ suâ titillant & convellunt quasi vaginam Uterinam, glandulis undiq; & undiq; repletam, ad modum mali Citrii compressi liquorem exhibentis, vel spongiæ aqua repletæ, manuq; fortiter compressæ, inde pariter *Liquorem profluere faciunt, adeò acrem, ut lintea corrodat, prurimum pudendorum inducat, teterrimum quoq; de se spargat*

odorem. Eadem demum acrimonia spirituum horumque celerrimus motus, in causa est, quod *macies sit in corpore toto.* Cum enim pinguedo nihil aliud sit, quam racemi minimi substantiæ oleosæ minimis vesiculis contentæ, à quibus ductus peculiare primùm prodire Malpighius observavit, qui similem succum oleosum venis advehunt, (uti id graphicè demonstravit in *Cursu Anatomico Præceptor meus dum vivam colendissimus, Dn. du Verney, Anatomicus Regius Parisinus*) ut acrimoniam salium lixivorum in sanguine temperet, quia particulæ vero illæ pingues, ob sanguinis acrimoniam hîc nimium sunt abrasæ, nihil aliud sequi potest, quam ut sanguis indies deficientibus hisce oleosis particulis, acrior reddatur, particulæ nutrientes abradantur, & *macies sic inducatur.*

En Phœnomenorum hoc in Casu occurrentium origines, nunc ad *Prognosin* accedamus.

Miserabilis igitur hic Affectus turpisq;, & macula honestioribus familiis, uti lentè tantum & sensim curari, ita deniq; in Maniam consummatam degenerare potest.

Curationem quod attinet, ante omnia illa inchoanda est à *regimine rerum non-naturalium*, rectissime monente *Excell. Dn. DOLÆO* in sua Encyclopæd. adeoq; aër est eligendus *temperatus*, quod si enim *frigidus* corpus nostrum intrat aut ambit, poros constringit Cutaneos, constringendo claudit, obstructionibusq; ansam præbet. *Calidus* vero nimiam in corpore effervescentiam auget, particulasq; crassas extrudendo inflammationi materiam præbet. *Alimenta* usurpanda sunt tenuia, aquea, insipida, cavendum à falsis, calidioribus multo sale volatili & sulphure constantibus, cum ad Venerem stimulandam maxime sal conducatur, ut hinc non adeò insana & vana sit Poëtarum fabula, Venerem ex Saturni testibus in mare projectis

& ipsius spuma salina ortam, fictitans, hinc *Ausonius* cecinit:

Orta salo, suscepta solo, patre edita caelo,

Aeneadum genitrix - - - Venus.

Vinum si concedi debeat, sit oligophorum, Cerevisia tenuis aquosa, praesertim hordeacea, particulis suis mollibus particulas pungentes acres vaginalium instar recondentibus. Somnus procurandus, quiesq; imperanda, imo hypnoticis concilianda, à nimia tamen dosi cavendum; nam ubi aegri à nimis vigiliis sunt defatigati, si semel dormiant, vix iterum expergefiunt, id quod ante aliquot septimanas observare licuit Fürthi in Patria mea, in obstetrice, quæ ex parvâ Tincturæ opii dosi, vigiliis antea defatigata, fatis cesit. Excretionès quantum possibile promoveantur; Ocium vitetur, (monente *Ovidio*:

Fac monitis fugias otia prima meis,

Hæc ut ames faciunt,)

& laboribus continuis exerceatur. Exhortetur semper talis aegra ad honestatem, & opprobrium ei proponatur nî resipiscat, sic Milesias virgines curatas legimus Lege promulgatâ, ut quæcunq; sese, hoc affectu percitæ, necarent, per forum nudæ traherentur. Veneri litent cui thura sunt, nam & in maritatis interdum hic Affectus, praesertim illis, quarum mariti ferendis talibus oneribus impares obvenit.

In non maritatis his nihil proficientibus, triplicî indicatione curatio instituatur. (1) Sanguinis nimius motus imminuatur; (2) Obstructiones referentur; (3) Acrimonia sanguinis corrigatur. Incipiemus itaq; juxta primam indicationem à Venæsectione tanquam sacrâ anchorâ, quæ bis vel ter eodem die erit, modicè reiteranda, ut vasis sanguineis notabiliter depletis, & non ita distentis, pori illorū

magis

magis coarctentur & subsidant, unde tanta copia spirituum in Cerebro deponi non potest, & omnia in corpore fiunt tranquilliora. Locum quod attinet Rodericus à Castro Saphænam constituit; nobis sufficit quævis patentior Vena, cum propter sanguinis circulationem in Medicam artem nostram introductam, omnes illæ veterum controversiæ de Venis eligendis, corruant. Unam tamen admittimus distinctionem, nempe si sanguis subtilis uti in hoc casu peccet, Venæsectio in brachio, si crassus terrestris in pede est instituenda; & quidem in Affectibus, illis, ubi sanguinis magnus impetus est, & vires adhuc constantes, melius est affatim illum extrahere, ad levisimum Animi deliquium; in reliquis Casibus ut in morbis frigidis, non tamen nos tam liberales esse possumus, quam Veteres fuerunt in illâ administranda, eò quod homo facilius in Lypothomiam deturbari quam inde revocari queat.

Rodericus à Castro Cucurbitulas commendat, sed quid quæso illæ præstari possunt? nonne sanæ rationi, & circulo sanguinis repugnat hoc dolorificum remedii genus? Videamus quomodo illæ apponantur, & quem usum præbeant. Candelam ceream primùm iisdem supponunt, unde aër intra eas rarefit, hoc facto eas Cuti apponunt, & aër rarefactus iterum condensatur, ac minorem locum replet, unde fit ut Cutis attollatur intra cucurbitulas, ad locum ab aëre relictum replendum. Has uno atq; altero momento temporis ita applicatas, & in quiete relictas, removent à Cute, illamq; ab aëre illo sublata & attracta, (uti loquuntur) incidunt Lancetta, sic iterum candelam accensam illis supponunt, & tenuiorem ex læsis Vasis capillaribus sanguinem extrahunt, obstructionsq; in viciniâ aliquo modo tollunt, sed successus non sem-

semper eorum votis respondet : quia sæpè accidit, ut humores ita sint indurati, ut quamvis tubuli majores sint facti, isti propter viscositatem non possint egredi. Imo subtiliori sanguine per cucurbitulas extracto, crassæ remanent, & terrestres particulæ, in corpore, tanquam instrumenta novas obstructions producentia, (quæ jam in nostro Affectu sunt,) an igitur hoc in casu conducant cucurbitulæ, considerandum illis relinquo, quibus

de meliori luto finxit præcordia Titan.

Veteres Autores curationem absolvere student frigidis, sed nunquam innuunt, quid sint frigida. Et quidem frigida sunt, quæ particulis crassis & immobilibus constant, hisce obstructions in corpore facere apta nata sunt, jam verò nonne in nostro casu accusavimus obstructions, quomodo igitur conducent frigida? obstructions sanè redderent pertinaciores. Profunt tamen ex frigidis nitrata, quæ ex salium sunt natura, quibus deobstruunt potius, quam obstruunt, nullum sal volatile in corpus ingerunt, imò deniq; parum Materiæ subtilissimæ secum vehunt; accidit enim idem cum nitro, quod cum marmore aut glacie, quibus si manus imponatur, friget: nimirum cum calor aliàs ideò in nostro corpore sentiatur, quòd certa ætheris copia fluat per ejus poros, unde Tremor inducatur in texturam ejus fibrarum, jam si extrinsecus ponatur impedimentum, quòd minùs solita illa ætheris copia affluere possit, statim ille Tremoris gradus, qui erat in fibrillis minuitur, atque inde sentitur frigus. Sic e. g. Glacies, marmor, poros habet per quos parum materiæ P. E. fluit, jam si manus imponatur, impeditur æther, quò minus solitâ copiâ in illam partem irruere queat, atque hinc calor oritur imminutio seu frigus. Fiat itaq; pulvis refrigerans talis.

℞. *Lap. Prunell.* gr. xv. l. ʒj.
Camph.
Sacch. Saturn. āā. gr. iij. jv.
Laud. op. gr. j. M. F. Pulvis.

Camphora enim & *Laud. op.* leniter incrassando faciunt, ut sua spicula falina acria non adeo exferere possit *Massa sanguinea*.

Confert potissimum etiam serum *Lactis*, præcipue si *chalybs* in eo sit extinctus, nam *Volatile* in sanguine aliquatenus remoratur, ob metallicam gravitatem. *Nitrum* in aqua dissolutum (vel ejus loco *Sal prunell.*) propinatum, summè quoque prodest in omnibus morbis, ubi sanguinis nimius peccat æstus, & is nimis *Volatilis* est, ut & ☉ ⊕, qui aperit, & coagulando motum sanguinis retardat, & deniq; diutiusculè in sanguine hæret.

Profunt quoq; omnia, quæ sanguinis motum compescunt, ut *Oc. ☿. Corall. Terra sigill. omnia ♂ta Fol. ☉ & ☽æ*, sed hæc omnia subtilissimè debent teri, ne ubi aliàs aperiunt, nunc potius obstructionem pariant.

Inter externa sequens *Oxyrrhodinum* (ut levis somnus excitetur) conducit:

℞. *Ol. Rosar.* ʒiij.
Succ. portulac.
Lactuc.
Solan. āā. ʒij.
 ▽ *papav.*
Rosar. āā. ʒiij.
Aceti rosacei ʒj. M. F. *Oxyrrhodinum.*

Cum *Linteis* duplicibus capiti tepidè applicandum. Possent vero etiam insuper ad æstum sanguinis coercendum

dum à *Viro Nobiliss. Excellentiss. Ampliss. atq; Experientissimo*
DN. MAURICIO HOFFMANNO, *Med. Doct. & Prof. primario*
longè celeberrimo, Potentiss. Elect. & Sereniss. Marchion. Bran-
denburg. Ducumq; Wirtemb. atq; Reipubl. Noriberg. Archiatro
felicissimo, Dn. Præceptore ac Patrono æternum devenerando,
 maximè mihi commendatæ emunctiorum inunctiones
 nitrosæ, & sinapisimi umbilicales hîc insignis usus esse.

Accedimus ad secundam & tertiam indicationem quæ con-
 sistit, in obstructionum reseratione, & acrimoniâ sanguinis tempe-
 randâ; Ad quas obstructiones in Cerebro & Meningibus
 referandas conducit potens sudoriferum, si vires constite-
 rint, particulæ enim sudoriferi, particulas acres secum at-
 tollunt, easq; volatiles reddendo, extra corpus protrudunt:

℞. ⊖ *Carduib.* gr. xviiij.
Bezoard. miner. gr. xij.
Camph. gr. ij.
Laud. op. gr. j.
 ♀ ⊕ *li* gtt. vj.
 ∇ *Carduib.* ℥ij.
Syr. papav. ℥iiij. M. F. Potio.

Viva Animalia dissecta & Capiti applicata porrò profunt,
 id quod maximè laudavit, *Vir Nobiliss. Ampliss. Excellentiss.*
atq; Experientiss. DN. JAC. PANCRAT. BRUNO, *Phil. & Med. D.*
Theor. & Prax. Prof. Publ. Patronus, Præceptor omni honoris &
observantiæ cultu jugiter prosequendus, in Lect. publ. eruditiss.
habitis in Q. Serenum Sammonicum, quia Calor & Vapor
 blandus, qui ex iis exhalat, maximè amicus est nostris po-
 ris, & conveniens aliquo modo ad obstructiones referan-
 das in iis.

Pedes quoque contineantur in balneo tepido, in quo
 cocta fuerunt Capita papav. & Fl. Chamomill. & reliquæ
 herbæ emollientes, ut vapores placidè ad caput ascen-
 dant,

dant, quæ minorem motum sanguini conciliant, & particulis suis mollibus instar Lanæ, hastas acusq; pungentes, i. e. particulas acres involvunt, & sic quietem inducunt.

Confert quoq; ob particulas molles, acres temperantes, sequens Emulsio:

℞. *Amygd. dulc. excorticat.* ℥j.

Contunde in mortario, adde

▽ *decoct. hord.* ℥viiij.

Sem. IV. frigid. maj. āā. ℥ij.

papur. ℥ij.

Sacch alb. ℥jβ.

Syrup. de papav. ℥β. M. F. Emulsio.

Omnia præterea lenientia profunt, ut Gelatina C.C., hordeata, amyllum, & omnia gummata, quia particulæ eorum molles, & ductiles, acrimoniam sanguinis involvunt, & sanguinis motum nimium inhibent.

His omnibus nihil conducentibus, matrimonium si possibile est fiat, idque cum Juvene, aut viro robusto, & qui strenuum in hoc ludo athletam agere possit.

Nunc promissis meis memor, quàm in felicissimè res gesta sit cum hac nostra agra, paululum annectere lubet. Accersitus quippe Medicus, vix explorato morbo, institutis intra VI. dies triginta per V. S. revulsionibus & derivationibus, injecto quidem primo Clystere acri, cum tamen sanguis acrimoniâ peccaret, posteaq; exhibitâ purgatione, ad putrefactum semen evacuandum, (juxtâ Methodum Gallicam, quam ad oculum delineavit Medicorum Gallicorum Momus *Dn. Moliere*, in Ludo scenico, inscripto: *Le malade imaginaire: scilicet Clysterium donare, postea seignare ensuite purgare*) in ultimâ institutâ phlebotomiâ, quæ erat trigesima prima, ita curavit scil. ægram,

ægram, ut cum sanguine impurum simul spiritum effla-
verit, incasto illi Amatori nupturum, quem immundissi-
mum vocare solent spiritum, dum ultimus adhuc de re-
bus Venereis halitus increbuisse, nam

Castâ Venus cygnis vehitur, Venus improba Corvis.

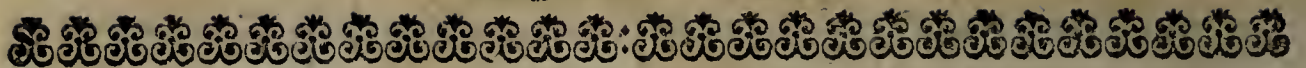
Postquam vero Jussu Parentum in viscera defunctæ in-
quirere licuerat, præter Clitoridem mira magnitudine
prominentem, ulterius postquam curiosas manus ad-
movimus, ovarium sive testes muliebres deprehendimus,
maximæ magnitudinis, ovulaq; inspersa pisum, si non
superantia, certe adæquantia; obstupuimus horum a-
spectu, cum vix credam tale quid annotatum fuisse in
Libris Practicorum, excepto *Cl. Blancardo im Hollandschen
TydenFabr-Register Ann. I. obs. XXXV.* qui simile exemplum
recensuit; sed quænam Phænomeni hujus admirandi
causa? ex superioribus jam constat, insignem adfuisse
sanguinis & spirituum orgasmum, quid mirum, igitur
similem in humore ovulorum factum, ipsa in tantam
magnitudinem distendisse?

Ulteriùs processissent scrutinia nostra, nî Pa-
rentes Defunctæ Nobilissimi, Curiositati, &
etiam huic meæ Disputationi
imposuissent

F I N E M.

COROL-

COROLLARIA.

I.

Venæsectio & Purgatio si in uno loco concurrant, illa precedat, altera sequatur, oportet.

II.

Sine obstructionibus dolores in corpore humano considerari nequeunt.

III.

Dolor, quatenus est perceptio tristis, nunquam præcipuè est in corpore.

IV.

Mortem hominis non Vitio Animæ, sed solius corporis evenire statuimus.

V.

Medicina omnibus morbis mederi nescit.

VI.

In quavis Effervescentia, non requiritur concursus Alkali cum Acido.

VII.

Falsa est hypothesis Alchymistarum: Facilius esse conficere Ψ , quam destruere.

IIX. Ad-

IIX.

Adstringentia Medicamenta ubiq₃ nocent.

IX.

Medicamenta detergentia improprie sic dicuntur.

X.

Certo sensu, Nullum datur Medicamentum.

XI.

Vertiginis naturam absq₃ Mathesi concipere nequimus.

XII.

Neq₃ Catalepsin absq₃ glandulâ Pineali.

XIII.

Glandula Pinealis est vera Animæ sedes.

XIV.

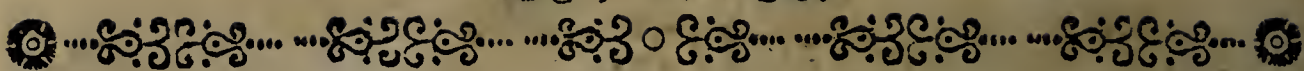
Quod oculi Agonizantium frangantur, præjudicium.

XV.

Non datur memoria intellectualis.

XVI.

Mercurius Vitæ progenies est Antimonii non Mercurii.

CHara Deum soboles, Charitumq; medulla
fororum

LOCHNERE, Pindo salve nostro reddite.
Mellifluo prome eloquio nunc munera mentis
Quæ Gallia in TE, Belgium quæ contulit;
En propugnandum morbi est ignobile mon-
strum,

Furorq; Nymphæ sopiendus efferus:
In Cathedrâ LOCHNERE Virum TE præstito,
namq;
Hinc nobile TIBI Gloriæ surget decus!

Ita

Clariss. DN. DOCTORANDO,
inter occupationes
accinebat

Johann. Mauric. Hoffmann,
Phil. & Medic. D. hujusq; Prof. Publ.
S. R. I. Academicus Curiosus, ac Facult.
Med. h. t. DECANVS.

